bokštai ir maži, simpatiški bokštelai, aplink taisyklingai pastatyta siena ir platūs vartai...

8/9

Mama, aš su tavim kalbuosi

Mes kartu jau aštuoniolika metų. Ką aš apie tave žinau? Žinau, kad tu esi puiki mama, nors tu pati dažnai tuo abejoji. Tu puikiai susidorojai su visais šeimyniniais rūpesčiais, tu esi puiki šeimininkė, nors ir nemoki kepti sausainių. Nors man ir sunku apie tai spręsti, bet aš manau, kad tu esi nuostabi žmona. Šiuo atžvilgiu tu esi mano idealas. Ar aš turėsiu tiek kantrybės, ar mokėsiu taip auketis, kaip tu?

Mama, o kas dėjosi už šių visų tavo pareigų? Kas tave domina be skalbimo, maisto ruošimo, naikių problemų, nuo nenaloningų ar dėkingumų jo darbe? Ar tu jau viską pamiršai? Kur dingo tavo svajonės, tavo idealai? Netikiu, kad šeimos sukūrimas buvo tavo vienintelė svajonė. Nejaugi tau nebereikia sąnų? Ar ~~tavo~~ tau ~~nebereikia~~ minkti ~~tas~~ gyvenimo kitų žmonių, naikių, nuo, gyvenimo. Kur tavo poniegiai? Žinau, kad tu mėgsti minatį, poezijų, ~~ir~~ šiuolinę muziką. Atleisk, bet aš tave ypatingai retai matau su poezijos vinkinėliu rankose. Dar rečiau pasistėpusią nuo žmonių. Ar tau jau nebereikia minatės? O gal jau aštuoniolika metų ~~tu~~ tu taip ir nišmokai pabėgti nuo naikių?! O gal tu visai nebanoki to daryti?! Gal tau geriau gyventi iškritus jau-nystėje, nuketėję minatne į naikių aupsesius? Mama, bet kodėl tada aš kartais matau tavo ašarojančias akis?

Atrodo, jog šeimoj nėra jokių problemų, o tu nerki. Ką tu iškėji aiškesnis? Nepyk. Aš negalėjau tavęs paguosti. Aš nežinau, ką tau pasakyti. Aš tik prikiai suprantu tėvą, kad tai mes, tavo brangiausi žmonės, tavo šeima, atėmėme iš tavęs viską: tavo troškimus, tavo idealus, tavo metus. Tiesa savo pomėgius ir laisvalaikį tu malonkiai akojai ir aukoji mėsą egoizmoui patenkinti. Aleisk, mes tikrai nenorėjome to daryti. Gal, jeigu tu būtum tavojusi iš savo asmeninės gyvenimo, tu nebūtum jo taip lengvai pasiaukusi?! O gal savęs atsisakymas yra būtina auka šeimai? Mama, nebeaukok savęs. Daugiau ne mėn tai, ~~kas~~ ko norime mes, bet ir tai ko troksti tu. Būk savimi. Sirask laiko savo pomėgiams. Susigražink savo laisvalaikį, o aš tau padėsiu. Aš noriu, kad tu būtum laiminga ir nebebraukytum tų dažtų asarų.

Čia gal daugiau kaip pasiūlymas: kviečiu į mamą didžiąją naidę (Tu, Tavęs...). Arba pasirašyk, kodėl taip nedarai – gal ji per daug sava, artima, kad rašytum „Tavo" ir pan.

10/8

(pirmas pažymys už kalbą, autos – už literaturą)

Kairabakė-Juzos vidinio pasaulio atsiraidas

Juza nesprendžia palikti namus. Ji pasirenka Kairabakį. Persikeldamas į Kairabakį, Juza atsiseko ryšių su žmonėmis. Jo egzistencijai nereikia žmonių. Savo vidinį pasaulį Juza atskleidžia ne per santykį su žmonėmis, bet visą save atidovanodamas Kairabakei.

Juza, nusivylęs meile ir žmonėmis, nespren-

Patinys neturi įtangos.